

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI
po raz drugi

2. Rzepecki Rafał s. Seweryna,

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

3. Adamczyk Janusz s. Władysława, 4. Choroszy Zenon s. Józefa, 5. Janik Andrzej s. Tadeusza, 6. Paschma Jolanta c. Gintera, 7. Matuszewska Ewa c. Adama, 8. Różycka Barbara c. Mieczysława, 9. Szewczyk Andrzej s. Tadeusza,

za zasługi w ratowaniu życia ludzkiego

MEDALEM ZA OFIARNOŚĆ I ODWAGĘ

na wniosek Wojewody Gdańskiego

10. Balde Adam s. Ludwika,

na wniosek Wojewody Łomżyńskiego

11. Baranowski Przemysław s. Marka, 12. Łupiński Krzysztof s. Antoniego, 13. Rudczyk Konrad s. Mirosława, 14. Wiśniewski Andrzej s. Wacława, 15. Żabiński Mirosław s. Tadeusza.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

459

ZARZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA, ZASOBÓW NATURALNYCH I LEŚNICTWA

z dnia 27 czerwca 1995 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i z 1994 r. Nr 89, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Antoniuk” obszar lasu, o powierzchni 70,07 ha, położony w gminie Białystok w województwie białostockim.

§ 2. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu odznaczającego się wysokim stopniem naturalności z szeregiem rzadkich gatunków roślin.

§ 3. W skład rezerwatu przyrody wchodzi obszar położony w granicach administracyjnych gminy Białystok, oznaczony w ewidencji gruntów obrębem Wysoki Stoczek jako działki Nr $\frac{1707/1}{118/1}$ $\frac{1708/2}{117/2}$ $\frac{1709/2}{120/2}$ $\frac{1710}{121}$.

§ 4. 1. Na obszarze rezerwatu przyrody zabrania się:

- 1) pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, ujętych w planie ochrony,
- 2) zbioru wszystkich dziko rosnących roślin, a w szczególności owoców, nasion i grzybów, z wyjątkiem zbioru nasion na potrzeby hodowli lasu,
- 3) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor i legowisk zwierzęcych, gniazd ptasich i wybierania jaj,

4) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości, innego zanieczyszczenia wód i gleby oraz powietrza,

5) wydobywania skał i minerałów,

6) niszczenia gleby lub zmiany sposobu jej użytkowania, w szczególności przez pozyskiwanie ściółki leśnej,

7) zakłócania ciszy,

8) palenia ognisk,

9) stosowania środków chemicznych w gospodarce leśnej,

10) zmiany stosunków wodnych,

11) umieszczania na obszarze rezerwatu przyrody tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa,

12) wstępu na teren rezerwatu przyrody poza miejscami wyznaczonymi przez Wojewodę, z wyjątkiem służb leśnych oraz służb ochrony przyrody,

13) ruchu pojazdów, poza drogami publicznymi, z wyjątkiem pojazdów służb leśnych oraz służb ochrony przyrody.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) prowadzenia badań naukowych za zgodą Wojewody,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem publicznym i z ochroną przeciwpożarową,
- 3) wykonywania zadań z zakresu obronności państwa,

4) wykonywania zabiegów ochronnych, hodowlanych i pielęgnacyjnych za zgodą Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, udzielaną w przypadku potrzeby likwidacji nagłych zagrożeń ochraniającej przyrody, nie ujętych w planie ochrony.

§ 5. Bezpośredni nadzór nad rezerwatem przyrody sprawuje Wojewoda Białostocki.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: *S. Żelichowski*

460

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU NARODOWEGO FUNDUSZU OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 25 maja 1995 r.

w sprawie ogłoszenia informacji o działalności Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w 1994 r.

Na podstawie art. 88h ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196 i z 1995 r. Nr 90, poz. 446) ogła-

sza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informację o działalności Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w 1994 r.

Prezes Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej:
w z. J. Kędziński

Załącznik do obwieszczenia Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z dnia 25 maja 1995 r. (poz. 460)

INFORMACJA

O DZIAŁALNOŚCI NARODOWEGO FUNDUSZU OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ W 1994 R.

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej funkcjonuje na podstawie ustaw: o ochronie i kształtowaniu środowiska, prawo wodne, prawo geologiczne i górnicze. Powstał 1 lipca 1989 r., a zatem w roku 1994 minęło pięć lat jego działalności na rzecz ochrony środowiska.

Ze środków Narodowego Funduszu wydatkowano do końca 1994 r. 13,3 bln zł, głównie w formie pożyczek, dotacji i dopłat do kredytów preferencyjnych, przy czym ocenia się, że środki te stanowiły około 25% ogółu poniesionych nakładów na ochronę środowiska.

Dynamiczny rozwój Narodowego Funduszu, którego majątek przekroczył w roku 1994 sumę 12 bln zł sprawił, że może on finansować duże programy inwestycyjne o charakterze strategicznym, mające na celu przekształcanie przedsiębiorstw zgodnie z koncepcją ekorozwoju.

Koncepcja ekorozwoju wzmacnia rolę ochrony środowiska w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju, a tym samym zwiększa znaczenie gromadzenia, pomnażania i efektywnego wydatkowania środków na cele ekologiczne.

Wychodząc naprzeciw tym zadaniom, Narodowy Fundusz podjął w roku sprawozdawczym działania dotyczące zarówno usprawnienia dystrybucji środków oraz kontroli ich właściwego wykorzystania przez inwestorów, jak też zapoczątkował zmiany swojej struktury organizacyjnej.

Podjęto wdrożenie nowych form finansowania, takich jak linie kredytowe, konsorcja i leasing.

Rozwijano współpracę z wojewódzkimi funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej (WFOŚiGW) w zakresie koordynacji finansowania zadań poprzez weryfikację list przedsięwzięć priorytetowych oraz doskonalenia kryteriów oceny wniosków.

Pośrednim, jednakże bardzo istotnym efektem współpracy z WFOŚiGW oraz prób nawiązania współpracy z funduszami gminnymi, jest zwiększenie liczby podmiotów uczestniczących w podejmowaniu decyzji o podziale środków publicznych. Opracowano jednoli-